

HOTĂRÂRE nr. 804 din 25 iulie 2007

privind controlul asupra pericolelor de accident major în care sunt implicate substanțe periculoase

EMITENT: **GUVERNUL**

PUBLICAT ÎN: **MONITORUL OFICIAL nr. 539 din 8 august 2007**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

ART. 1

Prezenta hotărâre reglementează măsuri privind prevenirea accidentelor majore în care sunt implicate substanțe periculoase, precum și limitarea consecințelor acestora asupra sănătății populației și mediului, pentru asigurarea unui nivel înalt de protecție, într-un mod coerent și eficient.

ART. 2

(1) Prevederile prezentei hotărâri se aplică amplasamentelor în cadrul cărora sunt prezente substanțe periculoase în cantități egale sau mai mari decât cele prevăzute în anexa nr. 1, partea 1 și partea a 2-a, coloana 2, cu excepția prevederilor art. 10, 12 și 14, care se aplică oricărui amplasament în cadrul căruia există substanțe periculoase în cantități egale sau mai mari decât cele prevăzute în anexa nr. 1, partea 1 și partea a 2-a, coloana 3.

(2) În sensul prezentei hotărâri, prin prezența substanțelor periculoase se înțelege existența efectivă sau anticipată a acestor substanțe pe amplasament sau a aceluia care se consideră că pot fi generate dacă se pierde controlul asupra unui proces chimic industrial, în cantități egale sau mai mari decât valorile limită prevăzute în anexa nr. 1, partea 1 și partea a 2-a.

(3) Prevederile prezentei hotărâri se aplică fără a aduce atingere prevederilor legislației naționale referitoare la mediul de muncă și ale [Legii securității și sănătății în muncă nr. 319/2006](#).

ART. 3

În sensul prezentei hotărâri, termenii și expresiile de mai jos se definesc după cum urmează:

a) accident major - producerea unei emisii importante de substanță, a unui incendiu sau a unei explozii, care rezultă dintr-un proces necontrolat în cursul exploatării oricărui amplasament, care intră sub incidența prezentei hotărâri și care conduce la apariția imediată sau întârziată a unor pericole grave asupra sănătății populației și/sau asupra mediului, în interiorul sau în exteriorul amplasamentului, și în care sunt implicate una sau mai multe substanțe periculoase;

b) amplasament - zona aflată sub controlul aceluiași operator în care, în una sau mai multe instalații, inclusiv în activitățile și infrastructurile comune, sunt prezente substanțe periculoase;

c) avarie/incident - eveniment care nu generează consecințe majore asupra sănătății populației și/sau asupra mediului, dar care are potențial să producă un accident major;

d) depozit - prezența unei cantități de substanțe periculoase în scop de înmagazinare, păstrare în condiții de siguranță sau de menținere în stoc;

e) efectul "Domino" - rezultatul unei serii de evenimente în care consecințele unui accident ce are loc la o instalație sau un amplasament de tip Seveso sunt amplificate de următorul accident la o/un altă/alt instalație/amplasament, ca urmare a distanțelor și proprietăților substanțelor prezente, și care conduce în final la un accident major;

f) instalație - unitate tehnică din cadrul unui amplasament, unde sunt produse, utilizate, manipulate și/sau depozitate substanțe periculoase. Instalația cuprinde toate echipamentele, structurile, sistemul de conducte, utilajele, dispozitivele, căile ferate interne, docurile, cheirile de descărcare care deservește instalația, debarcaderele, depozitele sau structurile similare, plutitoare ori de altă natură, necesare pentru exploatarea instalației;

g) operator - orice persoană fizică sau juridică care exploatează ori deține cu orice titlu un amplasament sau o instalație;

h) hazard/pericol - proprietatea intrinsecă a unei substanțe periculoase sau a unei situații fizice, cu potențial de a induce efecte negative asupra sănătății populației și/sau mediului;

i) risc - probabilitatea producerii unui efect specific într-o perioadă sau în circumstanțe precizate; riscul rezidual se referă la riscul rămas după înlăturarea unora dintre factorii cauzatori de risc;

j) substanță periculoasă - o substanță, un amestec sau un preparat, prevăzute în anexa nr. 1, partea 1, sau care îndeplinesc criteriile din anexa nr. 1, partea a 2-a, și care sunt prezente sub formă de materii prime, produse, produse secundare, reziduale sau intermediare, inclusiv acele substanțe despre care se presupune că pot fi generate în cazul producerii unui accident.

ART. 4

Prezenta hotărâre nu se aplică:

a) amplasamentelor, instalațiilor sau depozitelor militare;

b) pericolelor induse de radiații ionizante;

c) transportului de substanțe periculoase și depozitării temporare intermediare pe căi rutiere, căi ferate, căi interne de navigație, căi maritime sau căi aeriene, din afara amplasamentelor care intră sub incidența prezentei hotărâri, inclusiv operațiile de încărcare, descărcare și transport la sau de la alte mijloace de transport, în docuri, punți sau stații de triaj;

d) transportului de substanțe periculoase prin conducte, inclusiv în stații de pompare, situate în afara amplasamentelor care intră sub incidența prevederilor prezentei hotărâri;

e) exploatării, respectiv: explorarea, extracția și prelucrarea minereurilor în mine, cariere sau foraje, cu excepția operațiilor de prelucrare chimică și termică și depozitării, aferente operațiilor care implică substanțe periculoase, așa cum sunt prevăzute în anexa nr. 1;

f) explorării și exploatării maritime ale mineralelor, inclusiv ale hidrocarburilor;

g) depozitelor de deșeuri, cu excepția instalațiilor funcționale de eliminare a sterilului, inclusiv iazurile de decantare sau barajele,

conținând substanțe periculoase așa cum sunt prevăzute în anexa nr. 1, în mod special, când sunt folosite la prelucrarea chimică și termică a mineralelor.

ART. 5

(1) Autoritățile publice învestite la nivel central în aplicarea prezentei hotărâri sunt:

a) Ministerul Mediului și Dezvoltării Durabile, prin:

(i) secretariatul de risc, denumit în continuare SRMMDD;

(ii) Agenția Națională pentru Protecția Mediului, prin secretariatul de risc, denumit în continuare SRANPM;

(iii) Garda Națională de Mediu, denumită în continuare GNM;

b) Ministerul Internelor și Reformei Administrative, prin Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, denumit în continuare IGSU.

(2) Autoritățile publice învestite la nivel regional în aplicarea prezentei hotărâri sunt:

a) agențiile regionale pentru protecția mediului, prin secretariatul de risc, denumite în continuare SRARPM;

b) comisiunile regionale din cadrul Gărzii Naționale de Mediu, denumite în continuare CRGNM.

(3) Autoritățile publice învestite la nivel județean în aplicarea prezentei hotărâri sunt:

a) agențiile județene pentru protecția mediului, prin secretariatul de risc, denumite în continuare SRAPM;

b) comisiunile județene din cadrul Gărzii Naționale de Mediu, denumite în continuare CJGNM;

c) inspectoratele județene pentru situații de urgență, denumite în continuare ISU.

ART. 6

(1) Operatorul are obligația de a lua toate măsurile necesare pentru a preveni accidentele majore și de a limita consecințele acestora asupra sănătății populației și mediului.

(2) Operatorul are obligația de a dovedi autorităților competente prevăzute la art. 5, în orice moment și în special în cadrul activităților de inspecție și control, așa cum sunt prevăzute în art. 18, că a luat toate măsurile necesare, potrivit prevederilor prezentei hotărâri.

ART. 7

(1) Operatorul are obligația de a transmite SRAPM o notificare după cum urmează:

a) pentru amplasamentele noi, anterior începerii construcției acestora cu respectarea procedurii de evaluare a impactului asupra mediului, potrivit prevederilor legislației specifice;

b) pentru amplasamentele existente, în termen de cel mult 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri;

c) pentru amplasamentele care intră ulterior sub incidența domeniului de reglementare a prezentei hotărâri în condițiile prevăzute la art. 2 alin. (1), în cel mult 30 de zile de la data încadrării.

(2) Notificarea prevăzută la alin. (1) cuprinde obligatoriu următoarele informații:

a) denumirea sau, după caz, numele comercial al operatorului și adresa completă a amplasamentului în cauză;

b) adresa completă a sediului social al operatorului;

c) numele și funcția persoanei care administrează amplasamentul, dacă acestea sunt diferite de cerințele de la lit. a);

d) informații suficiente în vederea identificării substanțelor periculoase sau categoriilor de substanțe implicate;

e) cantitatea și starea fizică sub care se prezintă substanțele periculoase sau substanțele implicate;

f) activitatea curentă sau, în cazul modificărilor, activitatea propusă a instalației ori a unității de stocare;

g) condițiile de mediu din imediata vecinătate a amplasamentului, cu prioritate acele elemente care pot provoca accidente majore sau care pot agrava consecințele acestora.

(3) Operatorul trebuie să informeze imediat SRAPM în următoarele situații:

a) în cazul creșterii semnificative a cantității sau al schimbării semnificative a naturii ori a stării fizice a substanțelor periculoase prezente, în raport cu notificarea transmisă de operator, întocmită cu respectarea prevederilor alin. (2), sau la apariția oricărei modificări în procesele în care acestea sunt utilizate;

b) în cazul modificării unui amplasament sau a unei instalații care ar putea duce la creșterea pericolelor de a provoca un accident major;

c) în cazul închiderii definitive a instalației/amplasamentului.

ART. 8

(1) Operatorul are obligația să elaboreze un document care să stabilească politica sa de prevenire a accidentelor majore și care să garanteze că aceasta este implementată în mod corespunzător în scopul protejării, la un nivel ridicat, a sănătății populației și mediului, prin mijloace, structuri și sisteme de management adecvate.

(2) Pentru amplasamentele care intră ulterior sub incidența domeniului de reglementare a prezentei hotărâri, în condițiile prevăzute la art. 2 alin. (1), operatorul elaborează documentul prevăzut la alin. (1) în termen de 90 de zile de la data încadrării.

(3) Documentul prevăzut la alin. (1) trebuie să respecte principiile prevăzute în cuprinsul anexei nr. 3 și este pus la dispoziția SRAPM.

(4) Prevederile acestui articol nu se aplică amplasamentelor prevăzute la art. 10.

ART. 9

(1) Autoritățile publice învestite la nivel regional și județean, prevăzute la art. 5, utilizând informațiile primite de la operator, conform art. 7 și 10, identifică amplasamentele sau grupurile de amplasamente unde există posibilitatea producerii unui accident major, precum și pericolul amplificării acestuia prin efectul "Domino", din cauza amplasării și a proximității unor astfel de locații, precum și a inventarului de substanțe periculoase de pe aceste amplasamente.

(2) Operatorii amplasamentelor identificate conform alin. (1) au obligația să ia următoarele măsuri:

a) să demonstreze că au realizat un schimb reciproc adecvat de informații, astfel încât în elaborarea politicilor de prevenire a accidentelor majore, a sistemelor de management al securității, a rapoartelor de securitate și a planurilor de urgență internă pentru aceste amplasamente să fie avute în vedere natura și amploarea pericolului global de accident major;

b) să furnizeze informațiile necesare ISU în vederea întocmirii planului de urgență externă;

c) să asigure cooperarea pentru informarea publicului asupra acestor categorii de amplasamente.

ART. 10

(1) Operatorul este obligat să elaboreze un raport de securitate în scopul:

a) de a demonstra că a implementat politica de prevenire a accidentelor majore, precum și planul de management al securității pentru aplicarea acestei politici, potrivit prevederilor anexei nr. 3;

b) de a demonstra că a identificat pericolele potențiale de accidente majore și au fost luate măsurile necesare pentru prevenirea unor astfel de accidente și limitarea consecințelor acestora asupra sănătății populației și mediului;

c) de a demonstra că au fost incluse măsuri adecvate de siguranță în proiectarea, construcția, exploatarea și întreținerea instalațiilor, unităților de stocare, echipamentului și infrastructurii din interiorul amplasamentului, care prezintă riscuri de accidente majore;

d) de a demonstra că planul de urgență internă a fost elaborat, iar informațiile necesare pentru elaborarea planului de urgență externă au fost furnizate ISU, în vederea luării măsurilor necesare în cazul producerii unui accident major;

e) de a asigura informațiile necesare autorităților publice competente la nivel regional și județean și autorităților publice locale responsabile cu planificarea amenajării teritoriului, pentru a permite luarea deciziilor cu privire la amplasarea de noi activități sau dezvoltarea ulterioară în jurul amplasamentelor existente.

(2) Raportul de securitate trebuie să cuprindă:

a) cel puțin datele și informațiile prevăzute în anexa nr. 2;

b) principalele organizații care au contribuit la elaborarea acestuia;

c) inventarul actualizat al substanțelor periculoase prezente în cadrul amplasamentului.

(3) În scopul evitării repetării sau dublării informațiilor, rapoartele de securitate, părți ale acestor rapoarte sau orice alte rapoarte echivalente, realizate ca urmare a unor alte dispoziții legale, sunt prezentate sub forma unui raport de securitate unic, cu condiția ca toate prevederile acestui articol să fie respectate.

(4) Raportul de securitate prevăzut la alin. (1) este înaintat SRAPM după cum urmează:

a) pentru amplasamentele noi, anterior începerii construcției acestora, cu respectarea procedurii de evaluare a impactului asupra mediului, potrivit prevederilor legislației specifice;

b) pentru amplasamentele care intră ulterior sub incidența domeniului de reglementare a prezentei hotărâri în condițiile prevăzute la art. 2 alin. (1), în cel mult 180 de zile de la data încadrării;

c) în cazul revizuirilor raportului de securitate, în termen de cel mult 10 zile de la data operării modificărilor și/sau completărilor.

(5) În condițiile prevăzute la alin. (4), după analiza raportului de securitate se iau următoarele măsuri:

a) SRAPM, după consultarea ISU, comunică operatorului concluziile asupra acestuia și, după caz, solicită informații suplimentare;

b) dacă se impune, CJGNM și, respectiv, ISU interzic punerea în funcțiune sau continuarea funcționării amplasamentului ori instalației, în conformitate cu prevederile art. 17.

(6) Raportul de securitate se revizuieste periodic și dacă este necesar se actualizează astfel:

a) o dată la 5 ani;

b) la inițiativa operatorului sau la cererea autorităților competente, dacă se justifică prin apariția unor noi circumstanțe în funcționarea amplasamentului sau ținând seama de noile tehnologii din domeniul securității rezultate, de exemplu, din analiza accidentelor, a disfuncționalităților apărute în activitatea de operare, precum și de progresele științifice în domeniu.

(7) Dacă operatorul demonstrează SRAPM și ISU că anumite substanțe prezente pe amplasament sau în diferite locații ale acestuia nu prezintă pericol pentru producerea unui accident major, în condițiile îndeplinirii criteriilor prevăzute în anexa nr. 7, raportul de securitate conține doar informațiile necesare referitoare la riscurile reziduale în vederea prevenirii accidentelor majore și limitării consecințelor acestora asupra sănătății populației și mediului.

(8) IGSU, după consultarea SRMMDD, transmite anual Comisiei Europene un document ce conține lista fundamentată a amplasamentelor care intră sub incidența prevederilor alin. (7).

ART. 11

În cazul în care se aduc modificări unei instalații, unui amplasament, unei unități de stocare sau unui proces ori modificări ale naturii sau cantității de substanțe periculoase utilizate, care ar putea avea consecințe semnificative în cazul producerii unui accident major, operatorul are obligația să reexamineze și, unde este necesar, să revizuiască:

a) politica de prevenire a accidentelor majore, sistemul de management al securității și procedurile la care se face referire în art. 8 și 10;

b) raportul de securitate și să informeze SRAPM asupra detaliilor revizuirii înainte de a se efectua orice modificare și/sau completare.

ART. 12

(1) Pentru toate amplasamentele care intră sub incidența prevederilor art. 10 operatorul trebuie să elaboreze un plan de urgență internă care să cuprindă măsurile ce trebuie aplicate în interiorul amplasamentului, în următoarele condiții:

a) pentru amplasamentele noi, anterior începerii construcției acestora, cu respectarea procedurii de evaluare a impactului asupra mediului, potrivit prevederilor legislației specifice;

b) pentru amplasamentele care intră ulterior sub incidența domeniului de reglementare a prezentei hotărâri în condițiile prevăzute la art. 2 alin. (1), în cel mult 180 de zile de la data încadrării.

(2) Pentru a da posibilitatea întocmirii planurilor de urgență externă, operatorul are obligația de a pune la dispoziția ISU informațiile necesare, după cum urmează:

a) pentru amplasamentele noi, anterior începerii construcției acestora;

b) pentru amplasamentele care intră ulterior sub incidența domeniului de reglementare a prezentei hotărâri în condițiile prevăzute la art. 2 alin. (1), în cel mult 180 de zile de la data încadrării.

(3) În baza informațiilor puse la dispoziție de către operator, ISU elaborează un plan de urgență externă care cuprinde măsurile ce trebuie luate în exteriorul amplasamentului, după cum urmează:

a) pentru amplasamentele noi, anterior începerii funcționării acestora;

b) pentru amplasamentele care intră ulterior sub incidența domeniului de reglementare a prezentei hotărâri în condițiile prevăzute la art. 2 alin. (1), în cel mult 270 de zile de la data încadrării.

- (4) La elaborarea planurilor de urgență se ține cont de următoarele obiective:
- a) controlul și limitarea efectelor incidentelor astfel încât să se minimizeze efectele și să se limiteze daunele asupra sănătății populației, mediului și proprietății;
 - b) implementarea măsurilor necesare pentru protejarea populației și mediului împotriva efectelor accidentelor majore;
 - c) informarea publicului și a serviciilor sau autorităților implicate din zona respectivă;
 - d) asigurarea refacerii ecologice și curățarea zonei afectate în urma unui accident major.
- (5) Planurile de urgență se întocmesc potrivit normelor metodologice elaborate de IGSU și trebuie să cuprindă cel puțin informațiile prevăzute în anexa nr. 4.
- (6) La elaborarea și actualizarea planului de urgență internă operatorul este obligat să consulte personalul care lucrează în cadrul amplasamentului, inclusiv personalul subcontractat pentru diferite servicii pe termen lung.
- (7) La elaborarea sau, după caz, la revizuirea planurilor de urgență externă de către ISU trebuie să se asigure consultarea publicului.
- (8) Planurile de urgență internă și externă sunt evaluate, testate și, unde este necesar, revizuite și actualizate de către operator, respectiv ISU, periodic, la un interval de cel mult 3 ani. În cadrul procedurii de evaluare se iau în considerare schimbările care au loc pe amplasamente sau în serviciile de urgență implicate, noile cunoștințe tehnice, precum și noile cunoștințe privind răspunsul la accidentele majore.
- (9) La elaborarea planurilor de urgență externă trebuie să se aibă în vedere necesitatea promovării cooperării, în ceea ce privește asistența de protecție civilă, cu statele vecine în cazuri de urgențe majore.
- (10) Măsurile prevăzute în planurile de urgență se pun în aplicare imediat de către operator și, dacă este necesar, de către ISU, în următoarele situații:
- a) când survine un accident major; sau
 - b) când survine un eveniment necontrolat, care poate, prin natura sa, să conducă la un accident major.
- (11) În baza informațiilor conținute în raportul de securitate, ISU poate decide, motivat, că pentru anumite amplasamente nu este necesar să se elaboreze planul de urgență externă prevăzut la alin. (3).

ART. 13

- (1) Autoritățile publice locale responsabile cu planificarea amenajării teritoriului, în colaborare cu autoritățile publice competente la nivel regional și județean, trebuie să ia măsurile necesare ca în politica de dezvoltare a teritoriului sau în alte politici relevante să fie luate în considerare obiectivele de prevenire a accidentelor majore și de limitare a consecințelor acestora.
- (2) În acest scop, autoritățile publice competente la nivel regional și județean efectuează verificări cu privire la:
- a) poziționarea noilor amplasamente;
 - b) modificările aduse amplasamentelor existente cărora le sunt aplicabile prevederile art. 11;
 - c) noile dezvoltări privind rețeaua de transport, clădiri și zone de utilitate publică și zone rezidențiale aflate în vecinătatea amplasamentelor, care măresc riscul sau consecințele unui accident major.
- (3) Autoritățile publice competente la nivel regional și județean, în colaborare cu autoritățile publice responsabile cu planificarea amenajării teritoriului, iau măsurile necesare pentru ca politicile de dezvoltare și amenajare a teritoriului sau alte politici relevante și procedurile de punere în aplicare a acestora să țină cont, pe de o parte, de necesitatea menținerii unor distanțe adecvate, stabilite în funcție de nivelul de pericol, între amplasamentele cărora le sunt aplicabile prevederile prezentei hotărâri și zone rezidențiale, clădiri și zone de utilitate publică, căi principale rutiere, zone de recreere și zone protejate de interes și sensibilitate deosebite și, pe de altă parte, în cazul amplasamentelor existente, de necesitatea unor măsuri tehnice suplimentare conform prevederilor art. 6, astfel încât să se reducă riscurile pentru populație.
- (4) Autoritățile publice competente la nivel regional și județean și autoritățile publice responsabile cu planificarea amenajării teritoriului stabilesc proceduri adecvate pentru consultări în scopul implementării politicilor prevăzute la alin. (1) și (3).
- (5) Procedurile prevăzute la alin. (4) trebuie stabilite astfel încât să se asigure că recomandările tehnice privind riscurile pe care le implică amplasamentul sunt disponibile, fie pentru fiecare caz în parte, fie la modul general, în momentul luării deciziei.

ART. 14

- (1) Operatorul amplasamentului care intră sub incidența prevederilor art. 10 furnizează, din oficiu, periodic și în forma cea mai adecvată, informații privind măsurile de securitate în exploatare și comportamentul în caz de accident tuturor persoanelor, precum și factorilor de decizie din cadrul unităților care deservește publicul, care ar putea fi afectate de un accident major produs pe amplasament.
- (2) Informațiile prevăzute la alin. (1) trebuie revizuite la intervale de 3 ani. Unde este necesar, se reiau și se actualizează, cel puțin în cazul modificărilor apărute în sensul obligațiilor prevăzute la art. 11, și sunt repetate pentru public într-un interval de timp care nu poate fi mai mare de 5 ani.
- (3) Operatorul are obligația să pună permanent la dispoziția publicului aceste informații care trebuie să cuprindă cel puțin elementele prevăzute în anexa nr. 5.
- (4) În cazul în care pe un amplasament care intră sub incidența prevederilor art. 10 există posibilitatea producerii unui accident major cu efect transfrontier, IGSU furnizează informații suficiente autorităților similare din statele vecine care ar putea fi afectate, astfel încât acestea să poată lua toate măsurile necesare potrivit prevederilor art. 12-14.
- (5) În cazurile în care IGSU decide că un amplasament aflat în apropierea teritoriului altui stat nu prezintă pericol de accident major în afara perimetrului său, în contextul art. 12 alin. (11), și din acest motiv nu este necesară elaborarea unui plan de urgență externă potrivit art. 12 alin. (3), informează în acest sens autoritățile similare din statul vecin.
- (6) Operatorul are obligația de a pune la dispoziția publicului raportul de securitate.
- (7) Din motive de confidențialitate industrială, comercială, personală, de securitate publică sau de apărare națională, operatorul poate solicita autorităților publice competente la nivel regional și județean ca anumite date din raport să nu fie făcute publice.
- (8) În cazul prevăzut la alin. (7), cu aprobarea autorităților publice competente la nivel regional și județean, operatorul are obligația de a furniza SRAPM și de a pune la dispoziția publicului un raport modificat din care sunt excluse informațiile confidențiale.
- (9) Autoritățile publice competente la nivel regional și județean iau toate măsurile necesare pentru ca publicul să își poată exprima

opinia cu privire la:

- a) planificarea de amplasamente noi care intră sub incidența art. 10;
 - b) modificarea amplasamentelor existente aflate sub incidența art. 11, în legătură cu obligațiile privind planificarea amenajării teritoriului, ce rezultă din prezenta hotărâre;
 - c) dezvoltările din jurul amplasamentelor existente.
- (10) În cazul amplasamentelor care fac obiectul art. 10, operatorii iau măsuri ca inventarul substanțelor periculoase existente pe amplasament, întocmit potrivit art. 10 alin (2), să fie pus la dispoziția publicului în condițiile alin. (7) și (8) și art. 20.

ART. 15

(1) În cazul producerii unui accident major, operatorul are obligația să informeze în termen de maximum două ore autoritățile publice competente la nivel județean cu privire la:

- a) circumstanțele accidentului, substanțele periculoase implicate, datele disponibile pentru evaluarea efectelor accidentului asupra sănătății populației și mediului și măsurile de urgență luate;
- b) acțiuni pe care intenționează să le întreprindă pentru atenuarea efectelor pe termen mediu și lung ale accidentului și pentru a preveni repetarea unui astfel de accident;
- c) actualizări ale informațiilor furnizate, dacă investigațiile ulterioare dezvăluie elemente suplimentare, care modifică informațiile inițiale sau concluziile formulate anterior.

(2) În urma unui accident major, autoritățile publice competente la nivel județean au următoarele obligații:

- a) să se asigure că s-au luat toate măsurile necesare, urgente, pe termen mediu sau lung;
- b) să verifice și să colecteze prin inspecție, investigare sau alte mijloace adecvate informațiile necesare pentru analiza completă a aspectelor tehnice, organizatorice și manageriale ale accidentului major;
- c) să se asigure că operatorul a întreprins toate acțiunile de remediere necesare;
- d) să facă recomandări privind măsurile viitoare de prevenire.

ART. 16

(1) În scopul prevenirii și limitării consecințelor accidentelor majore, IGSU informează Comisia Europeană, în cel mai scurt timp posibil, asupra accidentelor produse pe teritoriul național, conform criteriilor din anexa nr. 6. Informarea cuprinde următoarele detalii:

- a) statul membru, numele și adresa autorității responsabile pentru elaborarea raportului;
- b) data, locul și momentul producerii accidentului major, incluzând numele complet al operatorului și adresa amplasamentului implicat;
- c) o scurtă descriere a circumstanțelor în care s-a produs accidentul, incluzând substanțele periculoase implicate și efectele imediate asupra sănătății populației și mediului;
- d) o scurtă descriere a măsurilor de urgență întreprinse și a măsurilor de precauție imediate necesare pentru a preveni repetarea acestuia.

(2) De îndată ce informațiile prevăzute la art. 15 alin. (1) sunt disponibile, IGSU transmite Comisiei Europene rezultatele analizelor și recomandările, folosind formatul de raportare stabilit de Comisia Europeană.

(3) IGSU furnizează Comisiei Europene numele și adresa oricărui organism ce ar putea deține informații relevante asupra accidentelor majore și care este în măsură să asigure consultanță autorităților competente din alte state care trebuie să intervină în eventualitatea unui astfel de accident.

ART. 17

(1) Dacă în urma analizării de către autoritățile publice competente la nivel județean a măsurilor luate de operator în vederea prevenirii și diminuării efectelor accidentelor majore se constată grave deficiențe în aplicarea acestora, CJGNM și ISU pot dispune măsura interzicerii utilizării, exploatării sau punerii în funcțiune a oricărui amplasament, instalații sau unități de stocare ori a oricărei părți din acestea.

(2) În cazul neîndeplinirii în termen de către operator a obligațiilor prevăzute la art. 7, 8, 10 și 12 sau în cazul netransmiterii oricărei informații solicitate de autoritățile competente prevăzute la art. 5, în condițiile prevederilor prezentei hotărâri, ISU și CJGNM iau măsura interzicerii utilizării, exploatării sau punerii în funcțiune a oricărui amplasament, instalații sau unități de stocare ori a oricărei părți din acestea.

(3) Litigiile în legătură cu deciziile luate potrivit alin. (1) și (2) se soluționează potrivit dispozițiilor [Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004](#), cu modificările ulterioare.

ART. 18

(1) ISU și CJGNM organizează sistemul de inspecție și control adaptat tipului de amplasament în cauză, indiferent de primirea raportului de securitate sau a oricărei alte documentații elaborate de operator.

(2) Prin sistemul de inspecție și control se urmărește o examinare planificată și sistematică a sistemelor utilizate în amplasament, fie ele de natură tehnică, organizatorică sau managerială, astfel încât să se asigure că:

- a) operatorul poate demonstra că a luat măsuri adecvate în legătură cu diferitele activități care se desfășoară în cadrul amplasamentului, în vederea prevenirii accidentelor majore;
- b) operatorul poate demonstra că a folosit mijloacele adecvate în vederea limitării efectelor accidentelor majore, în cadrul și/sau în afara amplasamentului;
- c) datele și informațiile conținute în raportul de securitate sau în orice alt document depus reflectă în mod adecvat condițiile din amplasament;
- d) au fost furnizate publicului informații potrivit art. 14 alin. (1).

(3) Sistemul de inspecție și control prevăzut la alin. (1) trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

- a) să existe un program de inspecții pentru toate amplasamentele; dacă ISU și CJGNM nu au stabilit un program de inspecții pe baza unei evaluări sistematice de accidente majore la obiectivul în cauză, programul trebuie să prevadă cel puțin o inspecție pe amplasament, la un interval de 12 luni pentru fiecare amplasament care intră sub incidența prevederilor art. 10;

b) după fiecare inspecție ISU și CJGNM elaborează un raport;
c) unde este necesar, fiecare inspecție efectuată de ISU și CJGNM este monitorizată împreună cu operatorul în vederea implementării măsurilor pentru conformare.

(4) ISU și CJGNM pot solicita operatorului să furnizeze informații suplimentare care să le permită acestora evaluarea completă a posibilității de producere a unui accident major, determinarea creșterii probabilității și/sau agravării accidentelor majore, elaborarea planului de urgență externă, inclusiv luarea în considerare a substanțelor care, datorită formei lor fizice, condițiilor specifice sau locației, necesită evaluări suplimentare.

ART. 19

(1) Autoritățile publice investite la nivel central, prevăzute la art. 5, colaborează cu Comisia Europeană în vederea transferului de informații cu privire la experiența dobândită în domeniul prevenirii accidentelor majore și al limitării efectelor acestora în condițiile prezentei hotărâri.

(2) Pentru amplasamentele care intră sub incidența prevederilor prezentei hotărâri, IGSU transmite Comisiei Europene următoarele informații obținute prin colaborare cu SRANPM:

- a) denumirea operatorului și adresa amplasamentului implicat;
- b) activitatea sau activitățile care se desfășoară în cadrul amplasamentului.

(3) IGSU transmite Comisiei Europene o dată la 3 ani un raport întocmit în colaborare cu SRANPM și în conformitate cu procedura Comisiei Europene pentru amplasamentele care intră sub incidența art. 7 și 10.

(4) IGSU va ține un registru și un sistem de informare conținând detalii referitoare la accidentele majore întâmplătoare pe teritoriul național, în scopul:

- a) diseminării rapide a informațiilor către Comisia Europeană și autoritățile competente;
- b) distribuirii către celelalte autorități competente la nivel central a unor analize privind cauzele accidentelor majore și învățămintele desprinse din acestea;
- c) distribuirii către celelalte autorități competente la nivel central a măsurilor de prevenire rezultate din analiza unor astfel de accidente.

(5) Cu respectarea celor prevăzute la art. 20, accesul la registru trebuie să fie permis tuturor autorităților competente, asociațiilor industriale sau profesionale, operatorilor economici care intră sub incidența prezentei hotărâri și organizațiilor neguvernamentale care activează în domeniul prevenirii și intervenției în caz de accidente industriale.

ART. 20

(1) Pentru a asigura transparența, autoritățile competente prevăzute la art. 5 au obligația de pune la dispoziția persoanelor fizice și/sau juridice, la cerere, informațiile primite ca urmare a aplicării prevederilor prezentei hotărâri, care nu au caracter confidențial.

(2) Informațiile prevăzute la alin. (1) sunt confidențiale dacă fac parte din categoria celor prevăzute la [art. 12 alin. \(1\) din Legea nr. 544/2001](#) privind liberul acces la informațiile de interes public, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Prezenta hotărâre nu împiedică încheierea între România și țări a unor acorduri privind schimbul de informații care sunt considerate secrete potrivit legislației naționale.

ART. 21

(1) Documentele elaborate în baza prevederilor art. 7-11 și 14 sunt transmise de către operator, în 3 exemplare și în format electronic, la SRAPM.

(2) În vederea elaborării punctelor de vedere, SRAPM va pune la dispoziția ISU și CJGNM documentele prevăzute la alin. (1).

ART. 22

(1) Operatorii au obligația să numească la nivelul amplasamentului un responsabil în domeniul managementului securității în vederea ducerii la îndeplinire a prevederilor prezentei hotărâri.

(2) Elaborarea politicilor de prevenire a accidentelor majore, a rapoartelor de securitate și a planurilor de urgență internă se realizează de experți independenți de titularul de activitate, atestați de către autoritățile publice centrale competente.

(3) În cazul în care autoritățile competente prevăzute la art. 5 consideră necesară efectuarea unei expertize suplimentare, pentru lămurirea unor aspecte cuprinse în rapoartele de securitate și planurile de urgență internă, operatorul este obligat să suporte cheltuielile acestora.

ART. 23

În vederea ducerii la îndeplinire a obligațiilor prezentei hotărâri se aprobă măsuri specifice prin ordin comun al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului și al conducătorului autorității publice centrale pentru interne și reformă administrativă.

ART. 24

(1) Constituie contravenții următoarele fapte săvârșite de operator și se sancționează după cum urmează:

- a) nerespectarea dispozițiilor art. 7, cu amendă de la 2.000 lei la 4.000 lei;
- b) nerespectarea dispozițiilor art. 6 alin. (2), ale art. 8 alin. (1), (2) și (3), ale art. 10 alin. (1), (2), (4) și (6), ale art. 11 și ale art. 14 alin. (1), (2), (3), (6) și (10), cu amendă de la 20.000 lei la 40.000 lei;
- c) nerespectarea dispozițiilor art. 12 alin. (1), (2), (5), (8) și (10), ale art. 15 alin. (1) și ale art. 22, cu amendă de la 30.000 lei la 50.000 lei.

(2) Constatarea și aplicarea contravențiilor prevăzute la alin. (1) se fac de către personalul împuternicit din cadrul CJGNM și ISU.

(3) Dispozițiile referitoare la contravenții, prevăzute la alin. (1) și (2), se completează cu prevederile [Ordonanței Guvernului nr. 2/2001](#) privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin [Legea nr. 180/2002](#), cu modificările și completările ulterioare.

ART. 25

Anexele nr. 1-7 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

ART. 26

(1) La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă [Hotărârea Guvernului nr. 95/2003](#) privind controlul activităților care prezintă pericole de accidente majore în care sunt implicate substanțe periculoase, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 120 din 25 februarie 2003.

(2) Actele normative emise în baza [Hotărârii Guvernului nr. 95/2003](#) privind controlul activităților care prezintă pericole de accidente majore în care sunt implicate substanțe periculoase, în măsura în care nu contravin prezentei hotărâri, rămân în vigoare până la data abrogării lor.

Prezenta hotărâre transpune prevederile Directivei Consiliului 96/82/CE privind controlul pericolelor de accidente majore în care sunt implicate substanțe periculoase, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 10/1997, cu modificările și completările din Directiva Parlamentului European și a Consiliului 2003/105/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 345/2003, și Decizia Comisiei 98/433/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 192/1998.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul mediului
și dezvoltării durabile,
Attila Korodi

Ministrul internelor
și reformei administrative,
Cristian David

p. Ministrul transporturilor,
Septimiu Buzașu,
secretar de stat

p. Ministrul dezvoltării,
lucrărilor publice și locuințelor,
Anna Horvath,
secretar de stat

Departamentul pentru
Afaceri Europene
Adrian Ciocănea,
secretar de stat

Ministrul economiei
și finanțelor,
Varujan Vosganian

București, 25 iulie 2007.
Nr.804.

ANEXA 1

DOMENIUL DE REGLEMENTARE

1. Această anexă se aplică prezenței substanțelor periculoase, în înțelesul art. 3, în orice amplasament și este determinantă pentru aplicarea articolelor relevante ale prezentei hotărâri.

2. Amestecurile și preparatele trebuie tratate în același mod ca substanțele pure, cu condiția să se mențină în limitele de concentrație stabilite conform proprietăților lor din legislația relevantă, menționată în partea a 2-a, nota 1, sau să fie conform ultimelor ajustări la progresul tehnic în domeniu, dacă nu se specifică un anumit procent al compoziției sau o altă descriere.

3. Cantitățile relevante stabilite mai jos se referă la fiecare amplasament în parte.

4. Cantitățile care trebuie luate în considerare pentru punerea în aplicare a articolelor relevante ale prezentei hotărâri sunt cantități maxime, prezente sau posibil a fi prezente. Substanțele periculoase existente pe amplasament în cantități egale cu sau mai mici cu 2% din cantitatea relevantă pot fi neglijate la calcularea cantității totale prezente, dacă locația lor pe amplasament este de așa natură încât nu poate acționa ca inițiator al unui accident major în altă zonă.

5. După caz, regulile stabilite în partea a 2-a, nota 4, se aplică corespunzător la însumarea substanțelor periculoase sau categoriilor de substanțe periculoase.

6. În înțelesul prezentei hotărâri, un gaz este orice substanță care are o presiune de vapori egală cu sau mai mare decât 101,3 kPa la

o temperatură de 20°C.

7. În înțelesul prezentei hotărâri, un lichid este orice substanță care nu este definită ca un gaz și care nu este în stare solidă la o temperatură de 20°C, la presiunea standard de 101,3 kPa.

PARTEA 1
Substanțe periculoase nominalizate

Dacă o substanță sau un grup de substanțe prevăzute în partea 1 se încadrează și la una dintre categoriile din partea a 2-a, trebuie luate în considerare cantitățile relevante stabilite în partea 1.

T

Coloana 1	Coloana 2	Coloana 3
Substanțe periculoase	Cantitate relevantă (tone) pentru aplicarea:	
	art. 7 și 8	art. 10
Azotat de amoniu (vezi nota 1)	5.000	10.000
Azotat de amoniu (vezi nota 2)	1.250	5.000
Azotat de amoniu (vezi nota 3)	350	2.500
Azotat de amoniu (vezi nota 4)	10	50
Azotat de potasiu (vezi nota 5)	5.000	10.000
Azotat de potasiu (vezi nota 6)	1.250	5.000
Pentoxid de arsen, acid arsenic (V) și/sau săruri	1	2
Trioxid de arsen, acid arsenos (III) și/sau săruri		0,1
Brom	20	100
Clor	10	25
Compuși de nichel sub formă de pudră inhalabilă [monoxid de nichel, dioxid de nichel, sulfură de nichel (NiS), subsulfură de nichel (Ni3S2), trioxid de nichel (Ni2O3)]		1
Etilenimine	10	20
Fluor	10	20
Formaldehidă (concentrație ≥ 90%)	5	50
Hidrogen	5	50
Acid clorhidric (gaz lichefiat)	25	250
Alchili de plumb	5	50
Gaze lichefiate extrem de inflamabile (inclusiv GPL - gaz petrolier lichefiat) și gaz natural	50	200
Acetilenă	5	50

Oxid de etilenă	5	50
Oxid de propilenă	5	50
Metanol	500	5.000
4,4-Metilenbis (2-clor-anilină) și/sau săruri, sub formă de pulbere		0,01
Metilizocianat		0,15
Oxigen	200	2.000
Toluen-di-izocianat	10	100
Diclorură de carbonil (CCl ₂ O - fosgen)	0,3	0,75
Hidrogen arseniat (AsH ₃ - arsina)	0,2	1
Hidrogen fosforat (PH ₃ - fosfina)	0,2	1
Clorură de sulf	1	1
Trioxid de sulf	15	75
Policlor-dibenzo-furani și policlor-dibenzo-dioxine (inclusiv TCDD), calculați în TCDD echivalent		0,001
Următoarele substanțe cancerigene la concentrații în greutate peste 5%: 4-Aminobifenil și/sau săruri, Triclor metil benzen, Benzidină și/sau săruri, Bis (clormetil) eter, Clormetil-metil eter, 1,2-Dibrometan, Dietil sulfat, Dimetil sulfat, Clorură de dimetil-carbonil, 1,2-Dibrom-3-clorpropan, 1,2-Dimetilhidrazină, Dimetil-nitrozo-amină, Triamidă hexametilfosforică, Hidrazină, 2-Naftilamină și/sau săruri, 4-Nitrodifenil și 1,3-Propansulfonă	0,5	2
Produse petroliere: a) benzine și nafta; b) kerosen (inclusiv combustibili pentru avioane cu reacție); c) distilate de petrol - exclusiv fracția grea (inclusiv combustibili diesel, produse petroliere pentru încălzirea locuințelor și amestecuri de fracții)	2.500	25.000

ST

NOTA 1

Azotatul de amoniu (5.000/10.000): îngrășămintele capabile de autodescompunere

Se aplică compușilor pe bază de azotat de amoniu/îngrășămintele complexe (îngrășămintele compuse/compozite conținând azotat de amoniu cu fosfat și/sau potasiu) în care conținutul de azot ca un rezultat al azotatului de amoniu este:

- între 15,75%*1) și 24,5%*2) în greutate și totalul materialelor combustibile/organice să nu depășească 0,4% sau care îndeplinesc cerințele Regulamentului Parlamentului și Consiliului nr. 2003/2003/CE privind îngrășămintele,

- 15,75%*3) în greutate sau mai puțin, nerestricționat de prezența materialelor combustibile și care au capacitatea de autosusținere a descompunerii conform testului specific "Trough Test" (vezi recomandările Națiunilor Unite privind transportul substanțelor periculoase -

manual de teste și criterii, partea a III-a, subsecțiunea 38.2).

NOTA 2

Azotatul de amoniu (1250/5000): îngrășământ

Se aplică îngrășămintelor bazate strict pe azotat de amoniu și îngrășămintelor compuse/compozite pe bază de azotat de amoniu în care conținutul de azot ca rezultat al azotatului de amoniu este:

- peste 24,5% în greutate, cu excepția amestecurilor de azotat de amoniu cu dolomită, calcar și/sau carbonat de calciu cu o puritate de cel puțin 90%;
- peste 15,75% în greutate pentru amestecuri de azotat de amoniu și sulfat de amoniu;
- peste 28%*4) în greutate pentru amestecuri de azotat de amoniu cu dolomită, calcar și/sau carbonat de calciu cu o puritate de cel puțin 90% și care îndeplinesc cerințele Regulamentului Parlamentului și Consiliului nr. 2003/2003/CE privind îngrășămintele.

NOTA 3

Azotatul de amoniu (350/2500): tehnic

Se aplică:

- azotatului de amoniu și preparatelor de azotat de amoniu în care conținutul de azot ca rezultat al azotatului de amoniu este:

* între 24,5 și 28% în greutate și totalul substanțelor combustibile să nu depășească 0,4%;

* mai mare de 28% în greutate și totalul substanțelor combustibile să nu depășească 0,2%;

- soluțiilor apoase de azotat de amoniu a căror concentrație de azotat de amoniu este peste 80% în greutate din greutate.

NOTA 4

Azotatul de amoniu (10/50): îngrășămintele și materiale "fără specificații", care nu trec testul de detonare

Se aplică:

- materialului respins în timpul procesului de fabricare al azotatului de amoniu și al preparatelor de azotat de amoniu, în mod expres, îngrășămintelor doar pe bază de azotat de amoniu și îngrășămintelor compuse/compozite pe bază de azotat de amoniu, la care se referă notele 2 și 3, care sunt sau au fost returnate de la utilizatorul final la producător, la un depozit temporar sau la o fabrică de reprocesare pentru reprelucrare, reciclare sau tratament pentru utilizare în siguranță, întrucât nu se mai conformează specificațiilor notelor 2 și 3;

- îngrășămintelor la care se face referire în nota 1 și nota 2, care nu îndeplinesc cerințele Regulamentului Parlamentului și Consiliului nr. 2003/2003/CE privind îngrășămintele.

NOTA 5

Azotatul de potasiu (5000/10000): îngrășămintele compozite pe bază de azotat de potasiu compuse din azotat de potasiu în formă granulară/solzi

NOTA 6

Azotatul de potasiu (1250/5000): îngrășămintele compozite pe bază de azotat de potasiu compuse din azotat de potasiu în formă cristalină

NOTA 7

Policlordinbenzofurani (PCDF) și de policlordinbenzodioxine (PCDD)

Cantitățile de policlordinbenzofurani și de policlordinbenzodioxine sunt calculate folosind următorii factori:

T

Factori internaționali echivalenți de toxicitate pentru izomerii de interes (NATO/CCMS)			
2, 3, 7, 8-TCDD	1	2, 3, 7, 8-TCDF	0, 1
1, 2, 3, 7, 8-PeCDD	0, 5	2, 3, 4, 7, 8-PeCDF	0, 5
		1, 2, 3, 7, 8-PeCDF	0, 05
1, 2, 3, 4, 7, 8-HxCDD	0, 1		
1, 2, 3, 6, 7, 8-HxCDD	0, 1	1, 2, 3, 4, 7, 8-HxCDF	0, 1
1, 2, 3, 7, 8, 9-HxCDD	0, 1	1, 2, 3, 7, 8, 9-HxCDF	0, 1
		1, 2, 3, 6, 7, 8-HxCDF	0, 1
1, 2, 3, 4, 6, 7, 8-HpCDD	0, 01	2, 3, 4, 6, 7, 8-HxCDF	0, 1
OCDD	0, 001	1, 2, 3, 4, 6, 7, 8-HpCDF	0, 01

1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01
OCDF	0,001

ST

(T=tetra; Pe=penta; Hx=hexa, Hp=hepta, O=octo)

*1) 15,75% conținut de azot în greutate ca un rezultat al azotatului de amoniu corespunde la 45% azotat de amoniu.

*2) 24,50% conținut de azot în greutate ca un rezultat al azotatului de amoniu corespunde la 70% azotat de amoniu.

*3) 15,75% conținut de azot în greutate ca un rezultat al azotatului de amoniu corespunde la 45% azotat de amoniu.

*4) 28,00% conținut de azot în greutate ca un rezultat al azotatului de amoniu corespunde la 80% azotat de amoniu.

PARTEA a 2-a

Categoriile de substanțe și preparate periculoase care nu sunt nominalizate în mod specific în partea 1

T

Coloana 1	Coloana 2	Coloana 3
Categoria substanțelor periculoase	Cantitate relevantă (tone) pentru aplicarea: art. 7 și 8	art. 10
1.FOARTE TOXICE	5	20
2.TOXICE	50	200
3.OXIDANTE	50	200
4.EXPLOZIVE (vezi nota 2) unde substanța, preparatul sau articolul se încadrează sub UN/ADR (*) secțiunea 1.4	50	200
5.EXPLOZIVE (vezi nota 2) unde substanța, preparatul sau articolul se încadrează sub oricare din: UN/ADR grupa 1.1, 1.2, 1.3, 1.5 sau 1.6 ori fraza de risc R 2 sau R 3	10	50
6.INFLAMABILE [unde substanța sau preparatul se încadrează la definiția dată la nota 3 a)]	5.000	50.000
7a.FOARTE INFLAMABILE [unde substanța sau preparatul se încadrează la definiția dată la nota 3 b) (1)]	50	200
7b.Lichide FOARTE INFLAMABILE [unde substanța sau preparatul se încadrează la definiția dată la nota 3 b) (2)]	5.000	50.000
8.EXTREM DE INFLAMABILE [unde substanța sau preparatul se încadrează la definiția dată la nota 3 c)]	10	50
9.PERICULOASE PENTRU MEDIU - fraze de risc: (i) R50: "Foarte toxic pentru organismele acvatice" (inclusiv R50/53) (ii) R51/53: "Toxic pentru organismele acvatice; poate provoca efecte adverse pe termen lung asupra mediului acvatic"	100 200	200 500
10. ORICE CLASIFICARE care nu este		

acoperită de cele date mai sus în combinație cu frazele de risc:		
(i) R14: "Reacționează violent cu apa" (inclusiv R14/15)	100	500
(ii) R29: "În contact cu apa eliberează gaze toxice"	50	200

ST

(*) UN/ADR - Acordul european privind transportul rutier internațional al mărfurilor periculoase din 30 septembrie 1957, așa cum a fost amendat și transpus în Directiva Consiliului 94/55/CE.

NOTA 1

Substanțele și preparatele sunt clasificate potrivit prevederilor [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 200/2000](#) privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și preparatelor chimice periculoase, aprobată cu modificări și completări prin [Legea nr. 451/2001](#), cu modificările și completările ulterioare.

În cazul substanțelor și preparatelor care nu sunt clasificate ca periculoase potrivit directivelor de mai sus, de exemplu deșeurile, dar care totuși sunt prezente sau este posibil să fie prezente pe un amplasament și care au sau este posibil să aibă, în condițiile existente pe amplasament, proprietăți echivalente în termeni de accident major potențial, procedurile pentru clasificarea provizorie sunt în concordanță cu articolul relevant din directiva corespunzătoare.

În cazul substanțelor și preparatelor având proprietăți care indică mai mult de o singură clasificare, în scopul prezentei hotărâri se aplică cele mai mici cantități relevante. Totuși, pentru aplicarea regulii din nota 4, cantitatea relevantă utilizată este întotdeauna cea corespunzătoare clasificării în cauză.

NOTA 2

Un exploziv înseamnă:

- o substanță sau preparat care creează riscul unei explozii prin șoc, frecare, incendiu sau alte surse de aprindere (faza de risc R 2);
- o substanță sau preparat care creează riscuri extreme de explozie prin șoc, frecare, foc/incendiu sau alte surse de aprindere (faza de risc R 3);

- o substanță, preparat sau articol care se încadrează în clasa 1 din Acordul european privind transportul rutier internațional al mărfurilor periculoase (UN/ADR) din 30 septembrie 1957, așa cum a fost amendat și transpus în Directiva Consiliului 94/55/CE.

În această definiție sunt incluse și substanțele pirotehnice, care în scopul prezentei hotărâri sunt definite ca substanțe (sau amestecuri de substanțe) destinate să producă căldură, lumină, sunet, gaz sau fum ori o combinație a unor astfel de efecte prin reacții chimice exoterme autoîntreținute. Dacă o substanță sau preparat este clasificată atât de UN/ADR, cât și de frazele de risc R2 sau R 3, clasificarea UN/ADR are prioritate.

Substanțele și articolele din clasa 1 sunt clasificate în oricare dintre grupele 1.1-1.6 în concordanță cu schema de clasificare UN/ADR.

Grupele respective sunt:

- grupa 1.1: "Substanțele și articolele care prezintă pericol de explozie în masă (o explozie în masă este o explozie care afectează instantaneu aproape întreaga cantitate de material)";

- grupa 1.2: "Substanțele și articolele care prezintă pericol potențial, dar nu de explozie în masă";

- grupa 1.3: "Substanțele și articolele care prezintă pericol de aprindere sau chiar un risc minor de explozie ori ambele, dar nu de explozie în masă:

a) combustie care dă naștere unei călduri considerabile radiante; sau

b) care generează aprinderi, una după alta, producând explozii minore sau ambele";

- grupa 1.4: "Substanțele și articolele care prezintă doar un risc minor în caz de aprindere sau inițiere de aprindere în timpul transportului. Efectele sunt în general limitate la pachete și nu se așteaptă proiectarea fragmentelor de mărimi sau proporții apreciabile. Un incendiu din exterior nu are ca efect o explozie virtuală instantanee a întregului conținut al coletului";

- grupa 1.5: "Substanțe foarte inerte având risc de explozie în masă care sunt atât de insensibile încât există o foarte mică probabilitate a unei inițieri sau a unei treceri de la ardere la detonare în condiții normale de transport. La testul unui incendiu din exterior cerința minimă este să nu explodeze";

- grupa 1.6: "Articolele extrem de inerte care nu au un risc de explozie în masă. Articolele conțin numai substanțe detonante extrem de insensibile și au o probabilitate neglijabilă la o inițiere sau propagare accidentală. Riscul este limitat la explozia unui singur articol."

În această definiție sunt incluși de asemenea explozivii sau substanțele pirotehnice sau preparatele pirotehnice conținute în articole.

În cazul articolelor care conțin substanțe sau preparate explozive sau pirotehnice, dacă este cunoscută cantitatea de substanță sau preparat, acea cantitate se ia în considerare în scopul prezentei hotărâri. Dacă nu este cunoscută cantitatea, atunci, în scopul prezentei hotărâri, întregul articol este considerat exploziv.

NOTA 3

Inflamabil, foarte inflamabil și extrem de inflamabil în categoriile 6, 7 și 8 înseamnă:

a) lichide inflamabile - substanțe și preparate având un punct de inflamabilitate egal sau mai mare decât 21°C și mai mic sau egal cu 55°C (faza de risc R 10) care întrețin arderea;

b) lichide foarte inflamabile:

1. - substanțele și preparatele care pot deveni fierbinți și în final se pot aprinde în contact cu aerul la temperatura mediului ambiant fără niciun aport de energie (faza de risc R 17);

- substanțele și preparatele care au un punct de inflamabilitate mai scăzut de 55°C și care rămân în stare lichidă sub presiune, unde

condițiile de procesare specifice, cum ar fi presiune înaltă sau temperatură înaltă, pot crea pericole de accidente majore;

2. substanțele și preparatele având un punct de inflamabilitate mai scăzut de 21°C și care nu sunt extrem de inflamabile (fraza de risc R11, liniuța a doua);

c) lichide și gaze extrem de inflamabile:

1. substanțe și preparate lichide care au un punct de inflamabilitate mai scăzut de 0°C și punctul de fierbere (sau, în cazul unui interval de fierbere, punctul inițial de fierbere) care la presiune normală este mai mic sau egal cu 35°C (fraza de risc R 12, prima liniuță);

2. gaze care sunt inflamabile în contact cu aerul la temperatura și presiunea ambientală (fraza de risc R 12, a doua liniuță) care rămân în stare gazoasă sau supercritică în condițiile de proces;

3. substanțe și preparate lichide inflamabile și foarte inflamabile menținute la temperatura superioară punctului lor de fierbere.

NOTA 4

În cazul în care pe un amplasament, unde nicio substanță sau preparat luate individual nu sunt prezente într-o cantitate mai mare sau egală cu cantitățile relevante, se aplică următoarea regulă pentru a determina dacă amplasamentul intră sub incidența prezentei hotărâri.

Prezenta hotărâre se aplică dacă suma:

$$q(1)/Q(U1) + q(2)/Q(U2) + q(3)/Q(U3) + \dots q(x)/Q(UX) + \dots \geq 1,$$

unde:

$q(x)$ = cantitatea de substanță periculoasă x (sau categoria de substanțe periculoase) care intră sub incidența părții 1 sau părții a 2-a a acestei anexe;

$Q(UX)$ = cantitatea relevantă pentru substanța sau categoria de substanțe x din coloana 3, partea 1 sau partea a 2-a.

Prezenta hotărâre se aplică, cu excepția art. 10, 12 și 14, dacă suma:

$$q(1)/Q(L1) + q(2)/Q(L2) + q(3)/Q(L3) + \dots q(x)/Q(LX) + \dots \geq 1,$$

unde:

$q(x)$ = cantitatea de substanță periculoasă x (sau categoria de substanțe periculoase) care intră sub incidența părții 1 sau părții a 2-a a acestei anexe; și

$Q(LX)$ = cantitatea relevantă pentru substanța sau categoria x din coloana 2 partea 1 sau partea a 2-a.

Această regulă se utilizează pentru a evalua pericolele totale asociate cu toxicitatea, inflamabilitatea și ecotoxicitatea. De aceea trebuie aplicată de 3 ori:

a) se însumează substanțele și preparatele nominalizate în partea 1 și clasificate drept toxice sau foarte toxice cu substanțele și preparatele din categoriile 1 și 2;

b) se însumează substanțele și preparatele nominalizate în partea 1 și clasificate drept oxidante, explozive, inflamabile, foarte inflamabile sau extrem de inflamabile cu substanțele și preparatele din categoriile 3, 4, 5, 6, 7 a, 7b și 8;

c) se însumează substanțele și preparatele nominalizate în partea 1 și clasificate drept periculoase pentru mediu [R50 (incluzând R50/R53) sau R51/R53] cu substanțele și preparatele din categoriile 9(i) și 9 (ii).

Prevederile relevante ale prezentei hotărâri se aplică dacă oricare dintre sumele obținute este mai mare sau egală cu 1.

ANEXA 2

DATE ȘI INFORMAȚII minime care trebuie incluse în raportul de securitate

I. Informații asupra sistemului de management și asupra organizării amplasamentului cu privire la prevenirea accidentelor majore
Aceste informații conțin elementele indicate în anexa nr. 3.

II. Prezentarea mediului în care este situat amplasamentul

A. descrierea amplasamentului și a mediului acestuia, inclusiv localizarea geografică, condițiile meteorologice, geologice, hidrografice și, dacă este necesar, istoricul acestora;

B. identificarea instalațiilor și a altor activități de pe amplasament care ar putea prezenta un pericol de accident major;

C. descrierea zonelor unde se poate produce un accident major.

III. Descrierea instalației

A. descrierea activităților și a produselor principale aparținând acelor părți ale amplasamentului care au importanță din punctul de vedere al securității, surselor de riscuri de accidente majore și a condițiilor în care un astfel de accident major se poate produce, precum și descrierea măsurilor preventive propuse;

B. descrierea proceselor, în special a metodelor de operare;

C. descrierea substanțelor periculoase:

1. inventarul substanțelor periculoase, care să cuprindă:

a) identificarea substanțelor periculoase: denumire chimică, numărul de înregistrare CAS, denumirea conform IUPAC;

b) cantitatea maximă de substanțe periculoase care sunt prezente în obiectiv sau care ar putea fi prezente;

2. caracteristicile fizice, chimice, toxicologice și indicarea pericolelor, atât imediate cât și pe termen lung, pentru om și mediu;

3. comportamentul fizic și chimic în condiții normale de utilizare sau/și în condiții previzibile de accident.

IV. Identificarea și analiza riscurilor de accidente și metodele de prevenire

A. descrierea detaliată a scenariilor posibile de accidente majore și probabilitatea producerii acestora sau condițiile în care acestea se produc, inclusiv un rezumat al evenimentelor care pot juca un rol în declanșarea fiecăruia dintre aceste scenarii, considerându-se atât

cauze interne, cât și externe pentru instalație;

B. evaluarea amplitudinii și a gravității consecințelor accidentelor majore identificate, incluzând hărți, imagini sau, dacă este cazul, descrieri echivalente, care să prezinte zonele posibil a fi afectate de acele accidente produse pe amplasament, subiect al prevederilor art. 14 alin. (6), (7), (8) și ale art. 20;

C. descrierea parametrilor tehnici și a echipamentului utilizat pentru securitatea instalațiilor.

V. Măsuri de protecție și de intervenție pentru limitarea consecințelor unui accident

A. descrierea echipamentului instalat pe amplasament pentru limitarea consecințelor accidentelor majore;

B. organizarea alertei și a intervenției;

C. descrierea resurselor ce pot fi mobilizate intern și extern;

D. rezumatul elementelor descrise la lit. A, B și C, necesare pentru elaborarea planului de urgență internă în conformitate cu art. 12.

ANEXA 3

PRINCIPIILE ȘI INFORMAȚIILE privind politica de prevenire, sistemul de management și organizarea obiectivului cu privire la prevenirea accidentelor majore

În vederea punerii în aplicare de către titularul activității a politicii de prevenire a accidentelor majore și a sistemului de management al securității, trebuie luate în considerare următoarele elemente:

a) politica de prevenire a accidentelor majore trebuie elaborată în scris și trebuie să cuprindă obiectivele globale ale titularului activității și principiile de acțiune referitoare la controlul asupra pericolelor de accident major;

b) sistemul de management al securității trebuie să cuprindă acea parte a sistemului general de management care include structura organizatorică, responsabilitățile, practicile, procedurile, procesele și resursele pentru determinarea și implementarea politicii de prevenire a accidentelor majore;

c) sistemul de management al securității trebuie să acopere următoarele aspecte:

(a) organizare și personal - rolurile și responsabilitățile personalului implicat în managementul pericolelor majore la toate nivelurile organizației. Identificarea nevoilor de pregătire a acestui personal și asigurarea pregătirii astfel identificate. Implicarea angajaților și, unde este cazul, a subcontractanților de pe amplasament;

(b) identificarea și evaluarea pericolelor majore - adoptarea și implementarea procedurilor pentru identificarea sistematică a pericolelor majore care rezultă din operarea normală și anormală, precum și evaluarea probabilității și severității lor;

(c) controlul operațional - adoptarea și implementarea de proceduri și instrucțiuni pentru operarea în siguranță a instalațiilor, proceselor, echipamentelor, inclusiv activitatea de mentenanță, precum și pentru oprirea temporară;

(d) managementul pentru modernizare - adoptarea și implementarea procedurilor pentru planificarea modernizărilor sau designul noilor instalații, procese sau facilități de stocare;

(e) planificarea pentru situații de urgență - adoptarea și implementarea procedurilor pentru identificarea situațiilor de urgență previzibile, prin analiza sistematică, pregătirea, testarea și revizuirea planurilor de urgență astfel încât să răspundă unor astfel de situații de urgență și să ofere pregătire specifică personalului implicat. Această pregătire trebuie să se facă cu tot personalul din amplasament, inclusiv cu subcontractorii;

(f) monitorizarea performanței - adoptarea și implementarea procedurilor pentru evaluarea continuă a îndeplinirii obiectivelor stabilite prin politica de prevenire a accidentelor majore și prin sistemul de management al securității stabilite de titular, precum și adoptarea și implementarea mecanismelor de investigare și a acțiunilor corective în caz de neconformare. Procedurile trebuie să acopere sistemul operatorului de raportare a accidentelor majore pentru evenimentele de tip avarie/incident, în special cele care indică eșecul măsurilor de prevenire, precum și investigațiile și acțiunile întreprinse pe baza experienței astfel acumulate;

(g) audit și revizuire - adoptarea și implementarea procedurilor de evaluare sistematică periodică, a politicii de prevenire a accidentelor majore, precum și a oportunității și eficienței sistemului de management al securității; revizuirea documentată a performanței politicii și a sistemului de management al securității, precum și actualizarea acestuia se fac de către conducere.

Gradul de detaliu al documentului la care se face referire în art. 8 trebuie să fie proporțional cu pericolele prezentate de amplasament.

ANEXA 4

DATE ȘI INFORMAȚII care trebuie incluse în planurile de urgență

1. Planurile de urgență internă

a) Numele sau/și funcțiile persoanelor autorizate să declanșeze proceduri de urgență și persoana responsabilă care coordonează acțiunile de limitare și înlăturare a consecințelor unui accident pe amplasament

b) Numele sau/și funcția persoanei care are responsabilitatea de a menține legătura cu autoritatea responsabilă pentru elaborarea și aplicarea planului de urgență externă

c) În cazul condițiilor sau al evenimentelor previzibile care ar putea avea o contribuție semnificativă la declanșarea unui accident major, o descriere a acțiunilor care trebuie întreprinse pentru a controla condițiile sau evenimentele și pentru a limita consecințele acestora, inclusiv o descriere a echipamentului de protecție și a resurselor disponibile

d) Măsuri în vederea limitării riscurilor pentru persoanele aflate pe amplasament, inclusiv informații despre modul în care se

realizează alarmarea acestora, precum și acțiunile pe care aceste persoane trebuie să le întreprindă când sunt alarmate

e) Măsuri pentru asigurarea unei alarmări timpurii cu privire la incident a autorității responsabile pentru punerea în aplicare a planului de urgență externă, tipul de informații care trebuie cuprinse în avertismentul inițial și modalitatea de furnizare a informațiilor detaliate, de îndată ce acestea devin disponibile

f) Măsuri pentru pregătirea personalului în privința sarcinilor pe care trebuie să le îndeplinească și, unde este necesar, pentru coordonarea cu serviciile de urgență din exteriorul amplasamentului

g) Măsuri pentru asigurarea de asistență la acțiunile de limitare și înlăturare a consecințelor în afara amplasamentului

2. Planurile de urgență externă

a) Numele sau/și funcțiile persoanelor autorizate să declanșeze proceduri de urgență și persoanele autorizate să-și asume răspunderea și coordonarea acțiunilor în afara amplasamentului

b) Măsuri pentru primirea unor avertismente rapide cu privire la incidente, precum și pentru procedurile de înștiințare și alarmare

c) Măsuri pentru coordonarea resurselor necesare pentru implementarea planului de urgență externă

d) Măsuri pentru acordarea de asistență la acțiunile de limitare și înlăturare a consecințelor pe amplasament

e) Măsuri pentru acțiunile de limitare și înlăturare a consecințelor în exteriorul amplasamentului

f) Măsuri pentru oferirea de informații specifice publicului referitoare la accident și la conduita pe care trebuie să o adopte

g) Măsuri pentru furnizarea de informații către serviciile de urgență ale altor state în cazul în care survine un accident major cu posibile consecințe transfrontiere

ANEXA 5

INFORMAȚII CARE TREBUIE COMUNICATE PUBLICULUI

1. Numele titularului activității și adresa amplasamentului

2. Informații pentru identificarea, după funcția deținută, a persoanei care furnizează informațiile

3. Confirmarea faptului că obiectivul intră sub incidența reglementărilor și/sau a dispozițiilor administrative de implementare a acestei hotărâri și că notificarea prevăzută la art. 7 sau raportul de securitate prevăzut la art. 10 alin. (1) a fost înaintat autorității competente

4. Explicarea în termeni simpli a activității sau a activităților desfășurate în cadrul amplasamentului

5. Denumirile comune sau, în cazul substanțelor periculoase cuprinse în partea a 2-a a anexei nr. 1, denumirile generice sau categoria generală de pericol a substanțelor și a preparatelor implicate din obiectiv care ar putea conduce la producerea unui accident major, indicându-se principalele lor caracteristici periculoase

6. Informații generale privind natura pericolelor de accidente majore, inclusiv efectele lor potențiale asupra populației și mediului

7. Informații corespunzătoare asupra modului în care populația afectată este avertizată și informată în cazul producerii unui accident major

8. Informații corespunzătoare asupra acțiunilor pe care trebuie să le întreprindă populația afectată și asupra comportamentului pe care trebuie să îl adopte în cazul producerii unui accident major

9. Confirmarea faptului că titularul activității are obligația de a întreprinde măsuri adecvate pe amplasament, în special menținerea legăturii cu serviciile de urgență, pentru a acționa în caz de accidente majore și pentru a minimiza efectele acestora

10. O referință la planul de urgență externă elaborat pentru a face față oricăror efecte ale accidentului în afara amplasamentului. Trebuie incluse și sfaturi privind cooperarea și respectarea instrucțiunilor și solicitărilor din partea serviciilor de urgență pe timpul accidentului

11. Detalii asupra sursei de unde pot fi obținute informații suplimentare, sub rezerva cerințelor de confidențialitate stabilite potrivit legii

ANEXA 6

CRITERII DE NOTIFICARE A UNUI ACCIDENT MAJOR

I. Orice avarie/incident sau accident trebuie notificat de către operator, în cel mai scurt timp, autorităților teritoriale competente.

IGSU are obligația de a notifica Comisiei Europene orice accident care intră sub incidența paragrafului 1 sau care are cel puțin una dintre consecințele descrise la paragrafele 2, 3, 4 și 5 din prezenta anexă.

1. Substanțe periculoase implicate

Orice incendiu sau explozie ori eliberare accidentală a unei substanțe periculoase implicând o cantitate de cel puțin 5 % din cantitatea relevantă stabilită în coloana 3 din anexa nr. 1.

2. Vătămarea persoanelor sau daune asupra proprietății

Un accident care implică direct o substanță periculoasă și care duce la unul dintre evenimentele următoare:

a) un deces;

b) rănirea a 6 persoane din interiorul obiectivului și spitalizarea acestora pentru cel puțin 24 de ore;

c) spitalizarea unei persoane din afara obiectivului pentru cel puțin 24 de ore;

d) producerea de daune asupra unei/unor locuințe din afara obiectivului care să o/le facă inutilizabilă(e) ca rezultat al accidentului;

e) evacuarea sau adăpostirea unor persoane pentru mai mult de două ore (persoane x ore): valoarea calculată trebuie să fie de cel puțin 500;

f) întreruperea serviciilor de furnizare a apei potabile, electricității, gazului sau de telecomunicații pentru mai mult de două ore (persoane x ore): valoarea calculată trebuie să fie de cel puțin 1.000.

3. Efecte nocive imediate asupra mediului

3.1. daune permanente sau pe termen lung asupra habitatelor terestre:

- a) 0,5 ha sau mai mult dintr-un habitat cu valoare ecologică sau de conservare, protejat prin lege;
- b) 10 ha sau mai multe hectare dintr-un habitat mai extins, incluzând teren agricol;

3.2. daune semnificative sau pe termen lung asupra habitatelor de apă curgătoare sau marine*:

- a) 10 km sau mai mult dintr-un râu sau canal;
- b) 1 ha sau mai mult dintr-un lac sau iaz;
- c) 2 ha sau mai mult dintr-o deltă;
- d) 2 ha sau mai mult dintr-o zonă de coastă sau interior de mare;

3.3. daune semnificative aduse unui acvifer sau apelor subterane*:

- a) 1 ha sau mai mult.

4. Daune asupra proprietății

- a) daune aduse proprietății în cadrul amplasamentului de cel puțin 2 milioane euro;
- b) daune aduse proprietății în afara amplasamentului în valoare de cel puțin 0,5 milioane euro.

5. Daune transfrontieră

Orice accident care implică în mod direct o substanță periculoasă care determină efecte în afara teritoriului național.

II. IGSU notifică Comisiei Europene accidentele sau incidentele considerate ca prezentând un interes tehnic special pentru prevenirea accidentelor majore și pentru limitarea consecințelor acestora și care nu îndeplinesc criteriile cantitative menționate mai sus.

ANEXA 7

CRITERII ARMONIZATE PENTRU SCUTIREA DE ANUMITE OBLIGAȚII

Se acordă derogare conform art. 10 alin. (7) dacă cel puțin unul din următoarele criterii este îndeplinit:

1. Stare de agregare a substanței

Substanțe în stare solidă care, în condiții normale sau anormale previzibile, nu pot crea un pericol de accident major în cazul unei eliberări de materie sau de energie.

2. Conținut și cantități

Substanțele ambalate sau conținute într-o asemenea manieră și în asemenea cantități încât degajarea maximă sub orice circumstanțe nu poate crea un pericol de accident major.

3. Amplasare și cantități

Substanțele prezente în asemenea cantități și la asemenea distanțe față de alte substanțe periculoase (din obiectiv sau din altă parte) încât nu pot crea pericol de accident major prin ele însele și nici nu pot iniția un accident major care să implice alte substanțe periculoase.

4. Clasificare

Substanțele care sunt definite ca substanțe periculoase în virtutea clasificării lor generice în anexa nr. 1, partea a 2-a a prezentei hotărâri, dar care nu pot crea un pericol de accident major, din acest motiv clasificarea generică fiind inadecvată în acest scop.
